

adásait és *Váγγελ J.* záróbeszédét. A felsorolt előadásokban sok a megfontolást és valószínűsítést érdemlő gondolat, némelyikben a messzire néző javaslat is. Remélhetően nem marad mindez a puszttában kiáltó szó.

Család és Iskola (1915, 10. sz.). *Molnár O.* azt a gondolatot veti fel, hogy magyarul is kellene egy-egy év pedagógiai irodalmát ismertető, összefoglaló pedagógiai évkönyvről gondoskodni; ha a világszerte folyó mozgalmakat fel nem ölelhetné is, legalább a hazai termelést kellene rendszeresen összefoglalni. — Ez a gondolat hosszabb idő óta fontolgatás tárgya a *M. P.* szerkesztősége körében is. A megvalósításnak két akadályja van: egyik a megfelelő munkatársak hiánya, másik az anyagi erő hiánya. Volnának ugyan emberek, akik a dolgot jól megcsinálhatnák, de azok nem hajlandók ilyenféle munkára szánni az idejüket, holott másutt erre éppen a legkiválóbb szakemberek is vállalkoznak. Költséget sem volna nehéz teremteni, ha mindenik tanügyi és pedagógiai egyesületünk hozzájárulna egy közös kiadvány megindításához. A gondolat valószínűsítése ott van a *M. Pæd. T.* munkatervében s remélhetően lesz is belőle valami — a békében.

Egészség (1915, márc.). *Kemény Ferenc* azt vizsgálja: mennyire válik a sport a hadviselésnek javára, mennyire mozdítja elő a győzelmet. Most vált nyilvánvalóvá, mily nagy a különbség a sport meg az észszerű testi nevelés és egészségügy között. Az atletikai rekordnál többet ér a higiénikus rekord. Nem egyesek teljesítő képessége a döntő, hanem hogy melyik oldalon bírja jobban a többség a fáradalmakat és izgalmakat, éhséget és szomjúságot, hideget és meleget. A testi nevelésre nézve le kell vonni a háborús tanulságokat, az ifjúságot az eddiginél jobban testileg és erkölcsileg edzeni katonás neveléssel, de túlzásba ne menjünk: nem a katonaságra való kikészítés, hanem a fegyelem, jellem, egészség, az energia-készlet okos felhasználása a fő.

Földrajzi Közlemények (1915, 3. füzet). *Littke Aurél* népünk magasabb szellemi műveltsége és leglényegesebb létérdekei kedvéért a földrajztanítás reformját sürgeti a háború tanulságai alapján is. A mai műveltek nem tanultak igazi földrajzot; a földrajzi tudás körét, gyakorlati hasznát, a magasabb műveltségben való jelentőségét nem értik. A háború felismerteti hazánk politikai és gazdasági helyzetét, az ebből nemzetünkre háramló súlyos feladatot és megoldásra váró tömérdek kötelezettséget. Az iskola új feladatait, a nemzet életkérdéseiről való felvilágosítást csak a földrajztanítás újjászervezése útján oldhatjuk meg. Ma első sorban olyan műveltségre van szükségünk, amely világosan és öntudatosan látja a magyarság mai helyzetét, a nemzeti feladatokat. A földrajz tanításával lehet meggátolni az oktatás mai szétforgácsolódását, ezért mindenik osztályban kellő helyet kell neki adni a középiskolában; alaposan újjá kell szervezni a földrajz-tanárok képzését, sőt gondoskodni kell az egyetemen mindenik fakultás hallgatói számára az általánosabb műveltségre szükséges összefoglaló előadásokról is. — A Földrajzi Társaság tekintélyét kell felhasználni arra, hogy a nemzet sorsára kiható mulasztásainknak ez a része most már mégis csak orvosoltassék. Evégre azonban a népiskola és a szakiskolák földrajz-tanítása is figyelmet kíván.